

गार्गीय adj. von *Garga* *herrührend*, verfasst *Vābh.* *Bṛh.* S. 11, 1. Ind. St. 2, 248. von *Gārgja* *herrührend* P. 4, 2, 114, Sch. 7, 1, 2, Sch. pl. die Schüler der Nachkommen des *Garga* P. 4, 1, 89, Sch. die Schüler des *Gārgjāja* 91, Sch.

गार्गेय metron. von गार्गी P. 4, 1, 147, Sch.

गार्ग्य 1) adj. von गर्ज Verz. d. B. H. 94, 20. — 2) patron. von गर्ज P. 4, 1, 105. Vop. 4, 11. N. verschiedener Lehrer der Grammatik, Liturgie u. s. w. Ācv. Gr̄h. 3, 4. Čāñkh. Gr̄h. 4, 10. VS. Pr̄t. 4, 164. RV. Pr̄t. 1, 3, 6, 10. 13, 12. Kauç. 9.13.17. Taitt. Ār. 1, 7, 3. Nir. 1, 3. 12. 3, 13. P. 7, 3, 99. 8, 3, 20. 4, 67. Ein *Gārgja* ist Verfasser des *Padapāṭha* zum SV. nach Durga zu Nir. 4, 4. — Çat. Br. 14, 3, 1, 1. Bṛh. Ār. Up. 4, 6, 2. Lāt. 7, 9, 14. Hāriy. 1609. 1959. fgg. 6166. 6230. 6429. fgg. 14132. R. 2, 32, 28. VP. 278. 409. N. 15. 431. 363. Bhāg. P. 9, 21, 19. वृद्धगार्ग्य MBh. 13, 5596. Verz. d. B. H. No. 1166. — N. eines Königs der *Gandharva* R. 6, 92, 70. — N. eines Volksstammes: वात्स्यगार्ग्यकव्रषंश्च पौएऽशाच्यत्पर्यणे MBh. 7, 396. — गार्ग्य n. KĀBĀNĀYŪHA in Ind. St. 3, 239. — Vgl. गर्ग und गार्गी.

गार्ग्यायण् m. patron. von गार्ग्य P. 4, 1, 101, Sch. 1, 2, 66, Sch. Vop. 7, 1, 9. N. eines Lehrers Bṛh. Ār. Up. 4, 6, 2. गार्ग्यायणी = गार्गी P. 4, 17, Sch.

गार्ग्यायणीय m. pl. die Schüler des *Gārgjāja* P. 4, 1, 91, Sch.

गार्ग्यिका von गर्ग gaṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127.

गार्त्समद् 1) adj. von गृत्समद् Ait. Br. 5, 2. Čāñku. Çā. 10, 3, 4. 11, 7, 3. 10, 3. MBh. 13, 2006. — 2) patron. von गृत्समद् Ācv. Çā. 12, 10. pl. PRĀVĀDHAJ. in Verz. d. B. H. 33. — 3) n. Bez. eines Sāman Ind. St. 3, 215.

गार्दभ (von गर्द्धी) adj. asininus: पसस् AV. 6, 72, 3. द्रृप MBh. 12, 8, 110. मोस 8, 2051. नीर 2059. मूत्र Suç. 4, 194, 6.

गार्दभरथिका (von गर्द्धभ + रथ) adj. für einen von Eseln gezogenen Wagen geeignet P. 6, 2, 155, Sch. श्र०, वि० ebend.

गार्द्य (von गुर्ज्, s. गर्ध्) n. Gier: श्रतिगार्द्य MĀGHA im ÇKDra. Vop. 11, 5, 26, 102 (an den beiden letzten Orten fälschlich गार्य).

गार्द fals he Form für गार्द्.

गार्द् (von गर्ध्) adj. vulturinus; s. d. folgg. Artikel.

गार्दधन (गा० + पद्ध) m. (sc. शर् u. s. w.) ein mit Geierfedern geschmückter Pfeil H. 778 (गार्द०).

गार्दधन्त्र (गा० + पत्र) adj. mit Geierfedern geschmückt, m. ein solcher Pfeil MBh. 4, 1331. 1579. 1990. 1992. 1995. 5, 4223. 6, 3213. 8, 3788. Ueberall गार्द०.

गार्दवाजित (von गा० + वाज्) dass. MBh. 4, 1515. गार्दराजित 3, 12230 = ARé. 10, 34 wohl nur fehlerhaft. — Vgl. गृदवाज्, गृदवाजित.

गार्दवासस् (गा० + वा०) dass. MBh. 3, 1350 (गार्द०).

गार्म (von गर्म) adj. 1) aus einem Mutterleibe geboren: गार्मचेदाऽउत्तोदिदाम् Bhāg. P. 3, 7, 27. — 2) auf den Fötus bezüglich: स्त्रैः M. 2, 27.

गार्मिक (wie eben) adj. auf den Mutterleib bezüglich, damit in Verbindung stehend: एनस् M. 2, 27.

गार्मिणी (von गर्मिणी) n. ein Verein schwangerer Frauen gaṇa भित्तादि zu P. 4, 2, 38. H. 1413.

गार्भिण् (wie eben) n. dass. AK. 2, 6, 1, 22. Nach ÇKDra. soll der Text गार्भिण haben und गार्भिण् die von Bharata erwähnte Form sein.

गार्भुत् (von गर्भुत् 1) adj.: प्रान्तापत्यं गार्भुत् चुर्हं निवेष्टत् TS. 2, 4, 1, 1. — 2) n. eine Art Honig (?) P. 4, 3, 117, Sch.

गार्षिष्य (von गर्षि) adj. von einer Färse geboren: वृषभ RV. 10, 111, 2. गार्षिष्य P. 4, 1, 136.

गार्हपत् (von गृहपति) gaṇa अश्वपत्यादि zu P. 4, 84. n. die Stellung, Würde des Hausherrn Çat. Br. 5, 3, 3, 3, 4, 3, 15. PAṄKĀV. Br. 10, 3. Kātj. Çā. 1, 6, 16. 22, 4, 7. तस्य गार्हपते दीनिरामतोशानुभत्येयुः Lāt. 8, 6, 7 in Ind. St. 1, 52. — Vgl. कुरु०.

गार्हपत्य (wie eben) 1) adj. oder m. (mit Ergänzung von श्रग्य) das Feuer des Hausherrn, eines der drei heiligen Feuer, welches in jeder Familie eingesetzt sein soll. Es hat seine Stelle auf dem Opferheerde und das Opferfeuer wird davon genommen. P. 4, 4, 90. AK. 2, 7, 19, 20. H. 826. AV. 5, 31, 5. 6, 120, 1. 121, 2. 8, 10, 2. यो उत्तिरीना स श्राव्यवनीयो यो वेश्मनि स गार्हपत्यः । यस्मिन्यर्चात् स दलिलायाग्निः 9, 6, 30. 12, 2, 34. 18, 4, 8. VS. 3, 39. 19, 18. Çat. Br. 3, 6, 1, 28. 7, 1, 1, 6 und oft. Ait. Br. 7, 6, 12. गार्हपत्ये उपिश्चित्यादृवनीये बुद्धपाच्छृपणो वै गार्हपत्य श्राव्यवन श्राव्यवनीयः Çīneh. Br. 2, 1. Z. d. d. m. G. 9, lxi. XLVIII. LXXXI. गार्हपत्ये संस्काराः Kātj. Çā. 1, 8, 34. 7, 4, 25. गार्हपत्यादृवनीयं त्वलत्तमुद्देश्यं आद्यात्मात्मितिः स्मृतः । गुरुराहवनीयत्वं सामित्रेता गरीयसी ॥ M. 2, 231 = MBh. 12, 3995. ऐन्द्र्या गार्हपत्यमुवातेष्ठते P. 4, 3, 25, Sch. Auch der Ort wo dieses Feuer unterhalten wird Çat. Br. 7, 1, 2, 12. Kātj. Çā. 17, 1, 3. — 2) m. pl. Bez. einer Klasse von Manen MBh. 2, 462. — 3) n. Herrschaft im Hause; Hausstand, Haushaltung. श्रस्मिन्युक्ते गार्हपत्याय नागर्णिणि RV. 10, 85, 27. महैः बाद्यगृह्यपत्याय देवा: 36. 4, 13, 12. श्रस्मिन्युक्ते गार्हपत्यानि स्तु 6, 13, 19.

गार्हपत्यागार् (गा० + श्रागार्) m. der Raum, in welchem sich das Haushfeuer befindet, Çat. Br. 4, 1, 1, 11. 7, 1, 8. Kātj. Çā. 4, 7, 15. Vgl. गार्हपत्यस्थान ebend. 11, 8. श्रायतन 8, 24.

गार्हमेध (von गृहमेध) adj. einem Hausvater zukommend u. s. w.: वितान् Brāg. P. 5, 11, 2.

गार्हस्थ्य (von गृहस्थ्य) 1) adj. einem Hausvater zukommend, obliegend: धर्म MBh. 9, 2854. 13, 1561. 4654. 4673. 6414 (०स्त्र). 6480. — 2) n. a) der Stand des Hausvaters, der Hausmutter: चतुर्णामाश्रमाणां हि गार्हस्थ्यं श्रेष्ठमाश्रमम् । श्राङ्कः R. 2, 106, 21. सत्रा कलत्रैर्गार्हस्थ्यम् H. 1327. Sch. गार्हस्थ्य, वाल्य, वैवन, स्थाविर MBh. 3, 13351. यदा व्यन्यतागस्त्यो गार्हस्थ्ये (sic) तो तमामिति 8570. गार्हस्थ्यमागिनी (sic) 1, 6134 (गर्द०) Brāhmaṇ. 1, 26. — b) Hausstand, häusliche Einrichtung, das Haus mit Allem was darin ist: गार्हस्थ्यं चैव यज्ञाश सर्वा गृह्याश देवताः । पूर्ववेन समाजितं शरीरे वर्जितं विद्म् ॥ MBh. 14, 162. Bhāg. P. 3, 33, 15. 9, 6, 47.

गार्हु (von गृहु) adj. häuslich: नामन् Z. d. d. m. G. 9, 1, 35.

गलतन (vom caus. von गल्) n. das Seihen, Abtropfenlassen, Abgessen: सामस्य Nir. 6, 24. तथा पचेयथा दाळकाठिन्यातिशैयिल्यमएउगलनरक्तोऽत्तरुमपकाश्चर्मवति BHAVADEVABHĀTTA ini ÇKDra.

गलतव m. 1) N. eines Baumes, *Symplocos racemosa* Roxb., AK. 2, 4.